

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci žalobkyně **M.M.**, bytem..., proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, odboru regionálního rozvoje, se sídlem Škroupova 18, 306 18 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.3.2011 č.j. RR/940/11,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 4.3.2011, č.j. RR/940/11 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2 000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se u Krajského soudu v Plzni (dále jen krajský soud) domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného, který změnil rozhodnutí Městského úřadu Sušice ze dne 15.12.2010 zn. 10341/04, o odstranění stavby zahradního grilu s udírnou. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu změnil a rozhodl tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně po provedené změně zní takto:

"Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. f) zákona Č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon"), zjistil, že stavba zahradního grilu s udírnou (dále jen "stavba") na pozemku st.p.č. 103 v katastrálním území Sušice nad Otavou, jejímž vlastníkem je M.M., nar..., (dále jen "vlastník stavby"), byla

provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného zákonem č. 50/1976 Sb. a na základě výsledku řízení o odstranění nepovolené stavby:

I. Podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 50/1976 Sb. n a ř i z u j e vlastníkovi stavby **paní M.M., nar. ...**, odstranění stavby **zahradního grilu s udírnou, na pozemku st.p.č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou**, která byla provedena bez povolení stavebního úřadu.

Stavba obsahuje: stavbu zahradního grilu o půdorysné zastavěné ploše 3,25m² ve tvaru písmene "L", výšky 2,40m, se čtyřmi kovovými komíny. Jedná se o stavbu rozdělenou na dvě základní části. Jednu část tvoří gril s ohništěm, druhou částí je udírna s ohništěm. Stavba těsně přiléhá k hraniční zdi tl. 75cm sousedící s pozemkem st.p.č. 102, p.č. 33 v k.ú. Sušice nad Otavou, na JZ straně st.p.č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou. Na SZ straně pozemku je stavba zahradního grilu s udírnou vzdálena 2,80m od sousedního pozemku p.p.č. 2383 v k.ú. Sušice nad Otavou. Stavba není napojena na technickou infrastrukturu, komunikačně je přístupná z městského vnitrobloku po st.p.č. 103, k.ú. Sušice nad Otavou.

III. Stanoví podmínky pro odstranění stavby:

- 1. Stavba bude odstraněna nejpozději do tří měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.*
- 2. Odstranění stavby bude oznámeno stavebnímu úřadu písemně do 1 týdne ode dne ukončení prací.*
- 3. Odstranění stavby provede právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k provádění stavebních nebo montážních prací jako předmětu své činnosti podle zvláštních právních předpisů.*
- 4. Materiál získaný z odstraňované stavby, který je možno dále použít, bude nezávadným a bezpečným způsobem uložen na pozemku st.p.č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou; odváženou sutí na veřejnou skládku nesmí být znečišťovány veřejné komunikace.*
- 5. Po odstranění stavby bude pozemek uveden do předchozího stavu.*
- 6. Stavba bude rozebírána ručně".*

Část odůvodnění: "Stavební úřad se ztotožňuje s výroky Ing. J. T. CSc., zpracovatele Posouzení zahradního grilu s udírnou ze dne 14.9.2004, že:

-nelze v prostoru vnitrobloku předpokládat ideální rozptylové podmínky

-nelze vyloučit skutečné obtěžování okolí kouřem při špatných rozptylových podmínkách ovlivněných počasím ve stísněném prostoru dvora" se vypouští z odůvodnění napadeného rozhodnutí v celém rozsahu.

"Podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Vyhláška č. 520/2005 Sb. stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec" se vypouští z odůvodnění napadeného rozhodnutí v celém rozsahu."

Žalobkyně v žalobě tvrdila, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s právním řádem, neboť je zmatečné, obsahuje řadu procesních pochybení, použité právní argumentace jsou nepřesné a nesprávné, rozhodnutí nehájí veřejný zájem, ale zájem jedné osoby a celkově rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nesrozumitelné.

Žalobkyně výrok rozhodnutí žalovaného v části „odstranění stavby zahradního grilu s udírnou na pozemku st.p.č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou, která je vybudována bez

rozhodnutí stavebního úřadu“ označila za zavádějící. K tomu uváděla, že v roce 2003 byl stavebnímu úřadu ohlášen záměr postavit předmětnou stavbu a stavebním úřadem bylo sděleno, že ohlášení postačí a že záležitost bude do 10 až 14 dnů vyřízena. Na místo toho za dalších 10 dní přišlo oznámení o zamítnutí. O tomto vývoji však žalobkyně neměla povědomí a v dobré víře, že kladné vyřízení ohlášení se pouze opozdilo, došlo k postavení grilu.

Žalobkyně dále uváděla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je užit nesprávný obrat „aby *přilehlá zástavba* nebyla obtěžována kouřem. Přitom jediná přilehlá zástavba u stavby grilu je hospodářské stavení komplexu čp. 4/I. a do všech tří ostatních stran jsou dvory, v případě sousedních, velmi rozlehlé. Jediná blízká stavba je za hraniční zdí s poliklinikou a její přístavba, bývalý přednáškový sál, je nevyužívaný a dále je zde dopravní oddělení polikliniky, které podepsalo, že provozem grilu není obtěžováno.

Žalobkyně dále uváděla, že původního záměru, který je rovněž definován v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že grilovat se bude nejdříve od 16 hod. a ne častěji než 3x až 4x do měsíce, nebylo nikdy v plné míře dosaženo. Ve skutečnosti probíhalo grilování přibližně 4x až 6x do roka, za letních, většinou sobotních, podvečerů u příležitostí svátků, narozenin nebo návštěv přátel, nikoliv pro hospodu. V tom žalobkyně tvrdila, že jí není známo, že by gril byl používán v době její nepřítomnosti. Prostor u dvora čp. 4/I. přitom nelze definovat jako uzavřený. Žalobkyně dále tvrdila, že žalovaný pominul vlastní argumentaci obsaženou v jeho rozhodnutí z 15.9.2009, kterým bylo zrušeno prvé rozhodnutí stavebního úřadu v Sušici z 21.5.2009 o odstranění grilu, kde jako jeden z důvodů zrušení a vrácení věci stavebnímu úřadu byla skutečnost, že takto malé zdroje znečištění nevyžadují, kromě velmi výjimečných případů, rozptylovou studii a ani odborný posudek. Že rozptylová studie u takto malých a nekomerčních zdrojů není nutná, potvrdil i Ing. T., přičemž tato otázka byla projednána i s pracovníky odboru životního prostředí Městského úřadu Sušice i při ústním jednání 24.8.2009, které bylo provedeno na místě předmětné stavby s pracovníky stavebního úřadu.

Žalobkyně dále uváděla, že dne 29.10.2010 obdržela od stavebního úřadu písemnou výzvu k odstranění nedostatků její žádosti o dodatečné povolení předmětné stavby s tím, aby vyžádané dokumenty předložila do 30.11.2010. Do tohoto termínu žalobkyně získala souhlas, že bude provedena revize kouřovodů, ale u požárně bezpečnostní správy vznikla nejistota, zda v tomto termínu bude Hasičským záchranným sborem v Klatovech schválena. Žalobkyně z tohoto důvodu požádala stavební úřad o prodloužení termínu pro dodání této zprávy. Dne 2.12.2010 žalobkyně nastupovala v nemocnici operaci kyčelního kloubu a z tohoto důvodu byla 35 dní nedostupná. V této době bylo také vydáno rozhodnutí stavebního úřadu o nařízení odstranění předmětné stavby. Podle žalobkyně stavební úřad věděl o existenci hotové požární zprávy, která pouze ležela na Hasičském záchranném sboru Klatovy, kde se zdržela do 14.1.2011. Po jejím obdržení žalobkyně okamžitě jeden exemplář zaslala na stavební úřad v Sušici a druhý na Krajský úřad Plzeňského kraje, na odbor regionálního rozvoje, ke kompletaci dokumentace ke stavbě grilu. Žalovaný přitom vzniklou situaci v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil závěrem, že v daném případě je ryze na posouzení stavebního úřadu, zda v odůvodněných případech lhůtu k doplnění podkladů prodlouží či nikoliv.

Žalobkyně dále konstatovala, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí opakovaně opravil nesprávně použité paragrafy užívané stavebním úřadem a některé výroky a pasáže odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu zcela vypustil, když obvyklou praxí odvolacího orgánu bývá vytýčení chyb a vrácení prvoinstančního rozhodnutí zpět k přepracování. Žalovaný pouze jmenoval a opravil chyby a prvoinstanční rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil, a to jak uvedl z důvodu rychlosti a hospodárnosti. Z těchto souhrnných důvodů žalobkyně navrhla, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně žalobkyně navrhla, aby žalovaný byl povinen nahradit k jejím rukám náklady řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že ze spisového materiálu stavebního úřadu je zřejmé, že stavba grilu byla postavena bez rozhodnutí stavebního úřadu. Stavba grilu byla ohlášena dne 20. června 2003 a dne 25.6.2003 oznámil stavební úřad, že stavbu je možno provést pouze na základě stavebního povolení. Toto sdělení bylo doručeno žalobkyni 19.7.2003 fiktivním doručením, tedy před uplynutím lhůty 30 dnů pro získání souhlasu mlčky. Z projektové dokumentace skutečného provedení stavby grilu je zřejmé, že tato stavba byla provedena v rozporu s ohlášením. Stavební úřad byl tedy povinen zahájit řízení o odstranění stavby grilu. Stavba grilu je malým zdrojem znečištění, pro který není právními předpisy požadováno předložení rozptylové studie, ale stavební úřad je oprávněn požadovat po vlastníku nepovolené stavby takové podklady, které potvrdí, že dodatečné povolení stavby je v souladu s veřejným zájmem. Soulad s veřejným zájmem musí prokazovat vlastník nepovolené stavby. Stavba grilu je umístěna uprostřed zástavby ve středu města a proto žalovaný považuje za nutné, aby vlastník stavby prokázal, že užívání stavby grilu nebude nad míru obvyklou obtěžovat vlastníky okolních staveb. Podle názoru žalovaného měla žalobkyně dostatek času pro předložení všech vyžádaných podkladů. K doplnění podkladů byla vyzvána dne 30.11.2009 a od tohoto dne jí byla lhůta stavebním úřadem několikrát prodloužena. Nelze v žádném případě tvrdit, že lhůta k doplnění podkladů byla nedostatečná. Změny, které byly provedeny ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu, odstranily pochybení stavebního úřadu, které nezpůsobilo nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný setrval na závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a navrhl krajskému soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z obsahu správního spisu je patrný následující průběh vedeného správního řízení.

Dne 19.6.2003 Městský úřad Sušice, odbor školství, památkové péče a cestovního ruchu vydává závazné stanovisko ve věci stavební úpravy objektu čp. 4 na pozemku p.č. st. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou podanou M.M., kterým stavební záměr – stavební úpravy objektu čp. 4 v Sušici (oprava omítky vnitřní části objektu – dvůr), který je nemovitou kulturní památkou a drobnou stavbu na pozemku č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou (stavba zahradního grilu s udírnou a pergoly), nachází se v městské památkové zóně Sušice, z hlediska státní péče podle § 14 odst. 3 památkového zákona č. 20/1987 Sb. považuje za přípustný. Dne 16.6.2003 Ing. Z.S. s písemným souhlasem majitelky pozemku č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou ohlásil stavebnímu úřadu v Sušici výstavbu zahradního grilu s udírnou ve dvorním traktu nemovitosti Klostermannova čp. 4/I. Sušice. Dne 25.6.2003 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování vydal sdělení, že ohlášená stavba grilu a pergoly je stavebně spojena se stavbou „*stavební úpravy objektu čp. 4/I. – výměna*

kanalizačních odpadů, přívody vody, vnějšího rozvodu vody a kanalizace a dlažba dvora na pozemku č. kat. st. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou. Pro tuto stavbu bylo vydáno dodatečné povolení stavby dne 14.4.2003, které dosud nenabylo právní moci z důvodu odvolání účastníků řízení. Jakákoliv další změna výše uvedené stavby, což je i stavba ohlášená, musí být projednána jako změna stavby před dokončením a nelze ji povolit na ohlášení. Bez pravomocného stavebního povolení nesmí být se stavebními úpravami započato. Dne 25.2.2004 Městský úřad Sušice oznámil stavebníkovi M.M., zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby grilu na pozemku č.103 v k.ú. Sušice nad Otavou. Dne 3.3.2004 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování vydal rozhodnutí o zastavení a řízení o odstranění nepovolené stavby grilu na pozemku č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou, jelikož odpadl důvod řízení zahájeného z podnětu stavebního úřadu s odůvodněním, že stavební úřad zahájil řízení o odstranění nepovolené stavby s vlastníkem nemovitosti M.M. a následně zjistil, že předmětnou stavbu provedl Ing. Z.S., čímž odpadá důvod řízení zahájeného z podnětu stavebního úřadu. Téhož dne 3.3.2004 Městský úřad v Sušici, odbor výstavby a územního plánování oznámil stavebníkovi Ing. Z.S., že zahajuje řízení o odstranění stavby grilu na pozemku č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou. Dne 28.6.2004 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování rozhodl o zastavení řízení ve věci odstranění nepovolené stavby grilu na pozemku č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou s odůvodněním, že stavba grilu je ve vlastnictví M.M., čímž odpadá důvod řízení zahájeného z podnětu stavebního úřadu o odstranění stavby stavebníkem Ing. Z.S.

Dne 4.6.2004 Městskému úřadu v Sušici, odboru výstavby a územního plánování byla podána žádost žalobkyně M.M. o dodatečné povolení stavby zahradního grilu s udírnou na parcele č. 103 v k. ú. Sušice nad Otavou.

Dne 22.11.2004 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování oznámil zahájení řízení o odstranění stavby zahradního grilu s udírnou v Sušici, se souhlasem s užíváním.

Dne 17.1.2005 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování vydává rozhodnutí o dodatečném povolení stavby a souhlas s užíváním stavby, kterým M.M. dodatečně povoluje a současně vydává povolení k užívání stavby zahradního grilu s udírnou Sušice I., Na základě odvolání M. a Z. Z., Krajský úřad Plzeňského kraje jako odvolací orgán shledal podané odvolání opožděným a následně zahájil mimo odvolací řízení, ve kterém rozhodl dne 24.5.2005 a rozhodnutí Městského úřadu Sušice o dodatečném povolení stavby a o souhlasu s užíváním této stavby zahradního grilu s udírnou, zrušil. K odvolání M.M. rozhodlo jako odvolací orgán Ministerstvo pro místní rozvoj dne 30. září 2006 a podané odvolání M.M. zamítlo a napadené rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje čj. RR/1045/05 ze dne 24.5.2005 potvrdilo.

Dne 21.5.2009 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování rozhodl o odstranění stavby zahradního grilu na pozemku st. pč. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou a toto rozhodnutí následně dne 15.9.2009 Krajský úřad Plzeňského kraje zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Dne 2.11.2009 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování oznámil pokračování v řízení o odstranění nepovolené stavby podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Dne 30.11.2009 Městský úřad

Sušice, odbor výstavby a územního plánování vyzval M.M., aby do 31. ledna 2010 předložila žádost o dodatečném povolení předmětné stavby zahradního grilu s příslušnou dokumentací. Dne 28.1.2010 žalobkyně předložila Městskému úřadu Sušice žádost o dodatečné povolení předmětné stavby. Dne 23.2.2010 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování vyzval žalobkyni k odstranění nedostatku podání z 28.1.2010 s výzvou, vytčené nedostatky odstranit do 30.6.2010. K této výzvě žalobkyně dne 21.6.2010 předložila Městskému úřadu Sušice doplnění projektové dokumentace pro dodatečné povolení stavby, včetně situačního výkresu s vyznačením světových stran a kód vzdáleností od sousedních pozemků s tím, že technická zpráva s podrobným slovním doprovodem byla vypracována dne 18.6.2010 pracovníkem projektantova týmu M.K. K požadavku prokázat soulad s veřejnými zájmy, žalobkyně odkázala na jednotlivé důkazy, které předkládala od roku 2004 stavebnímu úřadu a které obsahovaly stanoviska a písemné souhlasy všech nájemníků domu čp. 4/I. a dvou oddělení sousední polikliniky s okny poblíž zřízeného grilu. K požadavku doložit kvalitu složek životního prostředí, čistotu ovzduší a prachu, žalobkyně stavebnímu úřadu předložila odbornou studii ze 14.9.2009 zpracovanou Ing. J. T., CSc., ve které je uvedeno, že daný zdroj je jednoduchá malá jednokomorová udírna a pro umístění tohoto zdroje není požadován odborný posudek podle § 17 odst. 1 písm. b) zák. č. 86/2002 Sb., ani rozptylová studie. Dále odborný posudek konstatuje, že ze stávající legislativních předpisů nevyplývá povinnost autorizovaného měření zdroje, navíc takovéto měření by bylo snadno zpochybnitelné vzhledem k velmi proměnlivým podmínkám během provozu. V podání žalobkyně připojila souhlas P.P. aj.B., oba bytem..., s umístěním grilu v soukromé části domu, ze dne 19.6.2010.

Dne 29.10.2010 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování zaslal žalobkyni II. výzvu k odstranění nedostatku podání z 28.1.2010 ve věci žádosti o dodatečné stavební povolení zahradního grilu s udírnou. Žalobkyně byla vyzvána do 30.11.2010 doplnit žádost o údaje a podklady zahrnující požárně bezpečnostní řešení stavby, včetně závazného stanoviska HZS Plzeňského kraje, územní pracoviště Klatovy. Dále byla vyzvána k doložení kvality jednotlivých složek životního prostředí, např. čistoty ovzduší, nízkými emisemi pachu a prachu (rozptylová studie – odborný posudek ve smyslu zákona o ochraně ovzduší), doložit, zda kouřovody zahradního grilu s udírnou jsou v souladu s normou ČSN 734201, se stanovením požadované výšky komína grilu s udírnou se zohledněním vlivu na sousední budovy, s uvedením, zda plynová cesta odpovídá či neodpovídá ČSN a zda je či není zajištěn bezpečný odvod spalin do volného ovzduší a dále byla vyzvána k prokázání souladu stavby s veřejnými zájmy, zejména se zájmem na zachování pohody bydlení ve vztahu ke všem sousedním stavbám. K této výzvě žalobkyně dne 16.11.2010 stavebnímu úřadu předložila zprávu o provozní revizi spalinových cest, o stavu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv, ze dne 12.11.2010. K dalšímu požadavku o předložení odborného posudku ve smyslu zákona o ochraně ovzduší žalobkyně konstatovala, že v souladu s názorem stavebního úřadu byl tento požadavek naplněn podáním stanoviska Městského úřadu Sušice, odboru životního prostředí. Požadavek na prokázání souladu stavby s veřejným zájmem podle žalobkyně byl naplněn průběžným předkládáním souhlasů dotčených osob s používáním zahradního grilu s udírnou. K požadavkům na doložení požárně technického řešení žalobkyně požádala o prodloužení lhůty k dodání zprávy z důvodu nečekaně dlouhých čekacích lhůt u Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje v rozsahu 4 až 5 týdnů, z důvodu, že požárně technická zpráva je již

zpracována Ing. Čonkou a v současné době se vyčkává na vydání závazného stanoviska HZS Plzeňského kraje.

Dne 12.11.2010 podává Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování II. výzvu k odstranění nedostatku podání z 28.1.2010 a ve lhůtě do 30.11.2010 vyzývá žadatelku o doplnění žádosti o údaje a podklady, které jsou zcela identické s požadavkem obsaženým v II. výzvě k odstranění nedostatku podání z 29.10.2010.

Dne 14.12.2010 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování vydává usnesení značky 603/10VYS/Jen, kterým zastavuje řízení zahájené dne 28.1.2010 ve věci dodatečného povolení stavby zahradního grilu s udírnou na pozemku č.. 103 v k. ú. Sušice nad Otavou s odůvodněním, že žádost o dodatečné povolení stavby tento stavební úřad obdržel již 4.6.2004 od M.M. a žádost z 28.1.2010 o dodatečné povolení stejné stavby byla žalobkyní podána opětovně. Tato druhá žádost o dodatečné povolení téže stavby je zjevně právně nepřipustná a proto podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu č. 500/2004 Sb. stavební úřad toto druhé řízení zastavil.

Dne 15.12.2010 vydal Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování rozhodnutí značky 10341/04, kterým podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 50/1976 Sb., nařídil M.M. odstranění stavby zahradního grilu s udírnou zbudované bez rozhodnutí stavebního úřadu.

Dne 17.12.2010 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování obdržel žádost žalobkyně o prodloužení termínu k dodání vyžádané dokumentace ke stavbě zahradního grilu s udírnou, a to požárně technického řešení stavby. Žalobkyně uváděla, že zpracovaná zpráva již několikátý týden leží na klatovském pracovišti Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje a není jistota, že bude zpracována do 31.12.2010. Z tohoto důvodu požádala o prodloužení lhůty k předložení zprávy do konce ledna 2011. Dne 24.1.2011 žalobkyně předložila Městskému úřadu Sušice, odboru výstavby a územního plánování závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku státní ochrany dokládající, že Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje k uvedené projektové dokumentaci stavby zahradního grilu s udírnou v Sušici na pozemku č. kat 103 vydal souhlasné závazné stanovisko se specifikovanými podmínkami.

Dne 4.3.2011 žalovaný vydal výše prezentované rozhodnutí o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Sušice ze dne 15.12.2010 značky 10341/04. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný podrobně rekapituloval průběh vedeného správního řízení a vypořádal se s jednotlivými odvolacími výtkami k otázce nepředložení požární zprávy a závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje. Ve stanoveném termínu žalovaný uváděl, že je patrné, že stavební úřad obdržel 25.10.2010 od žalobkyně písemnou žádost a sdělení o potvrzení termínu k dodání další dokumentace stavby zahradního grilu s udírnou, kde žalobkyně uváděla, že vyžádané dokumenty dodá do 30.11.2010. Dne 29.10.2010 stavební úřad vydal výzvu, kterou požadoval ve lhůtě do 30.11.2010 doplnit žádost o dodatečné povolení stavby o požární bezpečnostní řešení stavby, včetně závazného stanoviska HZS Plzeňského kraje. Dne 16.11.2010 obdržel stavební úřad od žalobkyně dopis se žádostí o prodloužení lhůty k dodání vyžádané dokumentace. Stavební úřad na žádost o

další prodloužení lhůty k doplnění podkladů nereflektoval a 15.12.2010 vydal rozhodnutí o odstranění stavby. K tomuto postupu žalovaný zaujal stanovisko, že v daném případě je ryze na posouzení stavebního úřadu, zda v odůvodněných případech lhůtu k doplnění podkladů prodlouží či nikoliv.

K odvolacím výtkám, které mířily na otázku prokázání souladu předmětné stavby s veřejným zájmem, na otázku vlivu stavby na životní prostředí a na otázku, zda žalobkyně prokázala, zda předmětnou stavbu lze dodatečně povolit, žalovaný uváděl, že vlastník nepovolené stavby je povinen prokázat skutečnosti plynoucí z ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Podle § 59 odst. 1 písm. b) téhož zákona účastníky stavebního řízení jsou osoby, které mají vlastnická nebo jiná práva k pozemkům a stavbám na nich včetně osob, která mají vlastnická a jiná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich a tato práva mohou být stavebním povolením přímo dotčena. V daném případě není rozhodující, zda vlastník sousední nemovitosti má v této nemovitosti trvalé bydliště či nikoliv, zda má stavbu rozestavěnou a nepovolenou několik let apod. Jednou je vlastníkem nemovitosti a jeho vlastnické právo je zapsáno v katastru nemovitostí a tento doklad o vlastnictví je pro stavební úřad rozhodující pro stanovení okruhu účastníků řízení. Žalovaný zdůraznil, že se neztotožňuje s názorem žalobkyně, že by se za neprokázání stavby s veřejným zájmem považovaly nesouhlasy účastníků řízení. Pokud některý z účastníků řízení vysloví nesouhlas bez uplatnění námitek v řízení o odstranění nepovolení stavby, pouhý nesouhlas není důvodem, proč stavbu dodatečně nepovolit, pokud ovšem stavebník a vlastník nepovolené stavby předloží stavebnímu úřadu všechny požadované podklady a doklady v jím předepsané lhůtě a tedy tímto prokáže, že je nepovolená stavba v souladu s veřejným zájmem. Po dobu probíhajícího správního řízení o odstranění nepovolené stavby účastníci řízení J. a Z.Z. namítali obtěžování kouřem a zápachem z přepálených tuků z provozu nepovolené stavby grilu s udírnou umístěné v prostoru dvora na st. p.č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou. Neobtěžování kouřem a zápachem je jedním z činitelů a vlivů tzv. pohody bydlení ve smyslu § 8 odst. 1 vyhl. č. 137/1998 Sb., o technických požadavcích na výstavbu. Pohoda bydlení je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, nízkou hladinou hluku, s přiměřeným množstvím zeleně, čistotou ovzduší, nízkými emisemi pachu a prachu apod. Povinností vlastníka nepovolené stavby je v řízení o odstranění nepovolené stavby prokázat zachování pohody bydlení, což však ve správním řízení vlastník nepovolené stavby neprokázal. K tomu žalovaný konstatoval, že Městský úřad Sušice, odbor životního prostředí ke stavbě zahradního grilu s udírnou podával vyjádření, ve kterém nevyloučil, vzhledem k technickému řešení stavby a jejímu umístění uprostřed městské zástavby možnost částečného obtěžování okolí kouřem při špatných rozptylových podmínkách ovlivněných počasím a doporučil stavebnímu úřadu, že pokud bude posouzení zahradního grilu s udírnou vypracované Ing. J. T., CSc., ze dne 14.9.2004 pro stavební úřad nedostačující, je možné si rozptylovou studii, případně odborný posudek, v odůvodněných případech vyžádat. Vzhledem k tomu, že stavební úřad se v odůvodnění svého rozhodnutí nesprávně odvolával na posouzení zahradního grilu s udírnou vypracované Ing. J. T., CSc., k datu 14.9.2004, které nemá povahu odborného posudku ani rozptylové studie, žalovaný při změně rozhodnutí správního orgánu I. stupně část odůvodnění týkající se tohoto podkladu zcela vypustil. Stavební úřad v průběhu řízení trval na předložení rozptylové studie, odborného posudku zpracovaného autorizovanou osobou podle zák. č. 86/2002 Sb., aby mohl posoudit námitku účastníků řízení a aby mohl důsledně posoudit zachování pohody bydlení ve smyslu § 8 odst. 1 vyhl. č. 137/1998 Sb.

Požadavek k předložení tohoto dokladu je zásadní k prokázání, že nepovolená stavba je v souladu s veřejným zájmem a tento požadavek byl uváděn ve výzvě stavebního úřadu ze dne 21.6.2004, 25.10.2004, 30.11.2009, 23.2.2010 a 29.10.2010. Stavebník a vlastník nepovolené stavby na požadovaný doklad nerefletoval.

Žalovaný v další části odůvodnění konstatoval, že Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování svým rozhodnutím z 15.12.2010 správně rozhodl výrokem I. o odstranění stavby zahradního grilu s udírnou podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 50/1976 Sb., ale nesprávně rozhodl výrokem II. o povinnosti nahradit náklady řízení, částku 1.000,-, což odvolací orgán z důvodu rychlosti a hospodárnosti řízení napravil změnou výroku o rozhodnutí tak, že výrok II. úplně vypustil a vypustil v celém rozsahu i odpovídající část odůvodnění této části napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále konstatoval, že jako odvolací orgán provedl změny zjištěných nepřesností ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný dále zjistil vady ve správním řízení, když správní orgán I. stupně od doby podané žádosti o dodatečné povolení stavby z 28.1.2010 vedl řízení podle nové právní úpravy, tj. podle zákona č. 183/2006 Sb. a podle správního řádu č. 500/2004 Sb. Správní orgán I. stupně tak postupoval ve správním řízení nesprávně podle platné právní úpravy správního řádu č. 500/2004 Sb., na místo správného postupu podle správního řádu č. 71/1967 Sb. Odvolací orgán důsledně posoudil, zda záměna těchto dvou procesních předpisů mohla mít zásadní vliv na vydané rozhodnutí o odstranění nepovolené stavby a shledal, že záměna správního řádu č. 500/2004 Sb. se správním řádem č. 71/1967 Sb. v procesním řízení neměla zásadní vliv na rozhodnutí ve věci. Účastníci řízení nebyli tímto procesním postupem zkráceni na svých právech ani povinnostech. Protože k nápravě zjištěných vad napadeného rozhodnutí nebylo třeba dalších úkonů a prvoinstanční orgán zjistil skutkový stav věci, rozhodl odvolací orgán v rámci zásady hospodárnosti a rychlosti správního řízení odstranit vady napadeného rozhodnutí jeho změnou, tak jak je patrné z výroku rozhodnutí.

Krajský soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené výroky napadeného rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, které žalobkyně ve své žalobě uplatnila (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Při splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o věci samé bez nařízení jednání.

Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud z předmětu řízení vedeného před správními orgány, kterým bylo řízení odstranění stavby postavené bez stavebního povolení či ohlášení a řízení o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby zahradního grilu s udírnou na pozemku č. 103 v k.ú. Sušice nad Otavou. Řízení o odstranění stavby bylo zahájeno z moci úřední dne 25.2.2004 a řízení o dodatečném povolení stavby bylo zahájeno žádostí žalobkyně dne 4.6.2004.

Při posuzování jednotlivých žalobních výtek vycházel krajský soud z obsahu správního spisu a shledal, že tvrzení žalobkyně, že použitý pojem obsažený ve výroku přezkoumávaného rozhodnutí „*odstranění stavby, která je vybudována bez rozhodnutí stavebního úřadu, je zavádějící*“ není opodstatněný. Žalobkyně dne 16.6.2003 ohlásila

Městskému úřadu Sušice jako stavebnímu úřadu stavbu zahradního grilu s udírnou a toto ohlášení bylo příslušnému stavebnímu úřadu doručeno dne 20. června 2003. Již 25.6.2003 Městský úřad Sušice, odbor výstavby a územního plánování sdělil žadateli, že předmětnou stavbu nelze povolit na ohlášení. V souladu s § 57 odst. 2 stavebního zákona č. 50/1976 Sb. bylo žalobkyni, jako stavebníkovi, oznámeno do 30 dnů ode dne ohlášení, že ohlášená drobná stavba podléhá stavebnímu povolení a proto na podkladě ohlášení předmětné stavby stavebnímu úřadu nebylo možné stavbu provést. Protože žalobkyně tuto stavbu provedla pouze na základě tvrzeného ústního souhlasu pracovníka stavebního úřadu, který nemá právní relevanci, stala se následně vybudovaná stavba stavbou postavenou bez stavebního povolení.

Řízení před správním orgánem bylo dále vedeno podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 50/1976 Sb., podle kterého stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem jím v stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. Správní orgán v průběhu řízení posuzoval otázku odstranění stavby a otázku jejího případného dodatečného povolení a snažil se hodnotit, zda stavba je v souladu s veřejným zájmem a zda je v souladu se zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Tento postup si vyžadoval aplikaci ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona č. 50/1976 Sb., podle kterého dotýkali se řízení podle tohoto zákona zájmů chráněných zvláštními předpisy, rozhodne stavební úřad jen v dohodě, popřípadě se souhlasem orgánů státní správy, který chráněné zájmy chrání (dotčený orgán státní správy). Dotčený orgán státní správy může svůj souhlas vázat na splnění podmínek stanovených ve svém rozhodnutí, v souladu se zvláštním zákonem, na jehož podkladě je oprávněn zájem chránit. Obsah správního spisu a jednotlivé úkony správního orgánu dokládají, že otázka odstranění stavby, eventuálně jejího dodatečného povolení, nebyla správními orgány posuzována z pohledu zájmů chráněných zvláštním předpisem, a to konkrétně zákonem o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů č. 86/2002 Sb., který byl účinný do 31.8.2012. Správní orgán se pokoušel řešit, do jaké míry je stavba zahradního grilu udírnou a její provozování v souladu, či v rozporu, s ochranou ovzduší. Právní rámec této problematiky vymezuje citovaný zákon o ochraně ovzduší č. 86/2002 Sb., který v § 3 odst. 5 stanoví povinnosti právnických a fyzických osob ve vztahu k otevřeným ohništím, zahradním krbům nebo otevřeným grilovacím zařízením a dále v § 12 upravuje povinnosti provozovatelů malých stacionárních zdrojů znečišťování a ustanovení § 17 pak upravuje podmínky pro vydání stanovisek a povolení orgánů ochrany ovzduší.

Podle § 17 odst. 5 cit. zákona součástí žádosti podle odst. 1 písm. b) a c) (§ 17 odst. 1 písm. b): Příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska a povolení k řízení podle zvláštního právního předpisu, která obsahují podmínky ochrany ovzduší, jsou jimi závazná stanoviska k umístování staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, *písm. c):* povolení staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám) **a podle odst. 2 písm. a), b), d) a e) (§ 17 odst. 2:** Povolení příslušného orgánu ochrany ovzduší, které obsahuje podmínky ochrany ovzduší se dále vyžaduje podle *písm. a):*

k záměrům na zavedení nových výrob s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, písm. b/: *k záměrům na zavedení nových technologií s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, písm. d/:* *k výrobě zařízení, materiálů a výrobků, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu, písm. e/:* *k výrobě nových technologií výrobků a zařízení sloužící k ochraně ovzduší, včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu)* **je odborný posudek a v případech dle odstavce 1 písm. b) rozptylová studie zpracovaná podle metody rozptylových studií se zdůvodněním nejvýhodnějšího řešení z hlediska ochrany ovzduší včetně uvedení emisí a předpokladů dodržování emisních limitů.**

Z průběhu správního řízení, z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a ani z rozhodnutí žalovaného není patrné, že by správní orgány podle výše citovaných zákonných ustanovení postupovaly. Správní orgán I. stupně a ani žalovaný nedospěli k jednoznačnému závěru, zda předmětná stavba zahradního grilu s udírnou je malým stacionárním zdrojem znečištění a lze pouze usuzovat, že takto předmětnou stavbu hodnotili. Pak ovšem požadavek správního orgánu I. stupně, který prostřednictvím výzvy k odstranění nedostatků podání žalobkyně z 28.1.2010 o dodatečném povolení stavby zahradního grilu s udírnou, kromě jiného označující nepřipojení odborného posudku a rozptylové studie podle zákona o ochraně ovzduší za nedostatek její žádosti, se stává právně nepodloženým. Postup správního orgánu I. stupně se dostal do rozporu s ust. § 17 odst. 5 zák. o ochraně ovzduší č. 86/2002 Sb., neboť zákon ukládá povinnost přiložit odborný posudek nebo rozptylovou studii jako součást žádosti o umístění staveb zvláště velkých a středních stacionárních zdrojů znečišťování, dále při povolování staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám, dále k záměru na zavedení nových výrob s dopadem na ovzduší, obzvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, k záměrům na zavedení nových technologií s dopadem na ovzduší obzvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a v případě výroby nových technologií výrobků a zařízení sloužících k ochraně ovzduší včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu. Tato dílčí část zákona neukládá, aby součástí žádosti o dodatečné povolení stavby zahradního grilu s udírnou, je-li malým stacionárním zdrojem znečištění, byl odborný posudek, případně rozptylová studie. Pokud stavební úřad shledal jiné zákonné důvody, na jejichž podkladě usoudil na nezbytnost zpracování odborného posudku, případně rozptylové studie i u předmětné stavby zahradního grilu s udírnou, bylo jeho povinností tento důvod prezentovat a nezbytnost, takového postupu odůvodnit, jak v rovině skutkové nezbytnosti, tak v rovině právní. Toto ovšem správní orgán I. stupně a ani žalovaný neučinili.

Výkon veřejné správy je vždy ovládán zásadou zákonnosti vyplývající z ust. § 3 odst. 1 správního řádu č. 71/1967 Sb. Správní orgány jsou tím vázány článkem 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle kterého státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Pokud správní orgán státní moc uplatňuje mimo meze stanovené zákonem, porušuje článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a dopouští se v právním státě nepřípustné libovůle.

Na podkladě učiněných zjištění a vysloveného právního názoru, krajský soud shledal žalobní výtku žalobkyně, pokud nesouhlasila se zpracováním rozptylové studie podáním odborného posudku ve smyslu zákona o ochraně ovzduší č. 86/2002 Sb., jako důvodnou.

V průběhu správního řízení správní orgán I. stupně kromě jiného vyzval žalobkyni, jako stavebníka, k doplnění žádosti k dodatečnému povolení stavby o požárně bezpečnostní řešení stavby, včetně závazného stanoviska HZS Plzeňského kraje, územní pracoviště Klatovy. Dne 16.11.2010 žalobkyně požádala Městský úřad v Sušici, odbor výstavby a územního plánování o prodloužení lhůty k dodání stanoviska Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje z důvodu dlouhých čekacích lhůt na vypracování stanoviska v rozmezí 4 až 5 týdnů. Správní orgán I. stupně o této žádosti nerozhodl na podkladě § 28 odst. 1 správního řádu č. 71/1967 Sb. a dne 15.12.2010 vydal rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, které následující den 16.12.2010 bylo doručováno účastníkům řízení. Podle § 28 odst. 1 cit. správního řádu správní orgán promine ze závažných důvodů zmeškání lhůty, požádá-li o to účastník řízení do 15 dnů ode dne, kdy pominula příčina zmeškání a učiní-li v téže lhůtě zmeškaný úkon. Žalovaný správní orgán tuto procesní vadu nenapravil, dodatečně předložené závazné stanovisko dotčeného orgánu státní správy (doručené 24.1.2011 správnímu orgánu I. stupně) jako důkaz nehodnotil a postup správního orgánu I. stupně podepřel názorem, že v daném případě je ryze na posouzení stavebního úřadu, zda v odůvodněných případech lhůtu k doplnění podkladů prodlouží či nikoliv. K tomu, aby postup správního orgánu I. stupně i postup žalovaného nemohl být projevem libovůle, jako důsledek porušení článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a porušení § 3 odst. 1 správního řádu č. 71/1967 Sb., bylo nezbytné, aby správní orgán I. stupně, ale i žalovaný, měnící rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, uvedli závažné důvody, pro které nedošlo k prodloužení lhůty k předložení vyžádaného závazného stanoviska příslušného dotčeného orgánu státní správy. Správní orgán I. stupně a ani žalovaný tak neučinili, čímž zatížili řízení procesní vadou spočívající v porušení § 28 odst. 1, § 3 odst. 1 správního řádu č. 71/1967 Sb. Žalobní bod uplatněný žalobkyní v uvedeném rozsahu byl shledán důvodným.

V rámci žalobní výtky, kterou žalobkyně napadala rozhodnutí žalovaného pro řadu procesních pochybení a označovala toto rozhodnutí za zmatečné, nepřezkoumatelné a nesrozumitelné, nehájící veřejný zájem, ale zájem jedné osoby, krajský soud konstatuje, že opodstatněnost těchto výtek dokládá samotný průběh správního řízení. V průběhu řízení vedeného od 25.2.2004 nebyla objasněna řada skutečností nezbytných pro rozhodnutí ve věci samé. Rozhodování o odstranění stavby podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 50/1976 Sb. je řízení, ve kterém nelze aplikovat institut správního uvážení, ale rozhodnutí ve věci samé je výsledkem hodnocení důkazů provedených v intencích ust. § 88 odst. 1 písm. b) cit. stavebního zákona. Součástí správního spisu je řada listin předložených žalobkyní, které kromě jiného dokumentovaly souhlas konkrétních osob případně dotčených provozem zahradního grilu s udírnou, dále součástí správního spisu je žalobkyní předložené stanovisko Městského úřadu Sušice, odboru životního prostředí k provozu zahradního grilu s udírnou i další stanoviska dotčených orgánů státní správy. Žádné z těchto podkladů však správní orgán I. stupně a posléze ani žalovaný neohodnotili a s těmito důkazy se nevypořádali a jejich existenci nevzali na vědomí. Tento postup správního orgánu I. stupně a posléze i žalovaného dokládá procesní pochybení vyplývající z porušení § 3 odst. 4 správního řádu č. 71/1967 Sb., podle kterého rozhodnutí správního orgánu musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci

a řízení je třeba vést tak, aby posilovalo důvěru občanů ve správnost rozhodování, aby přijatá rozhodnutí byla přesvědčivá a vedla občany a organizace k dobrovolnému plnění jejich povinností. V rozporu s tímto požadavkem je celá řada dalších úkonů správního orgánu I. stupně, které dokládají zmatečnost jednotlivých procesních postupů a nepřesvědčivost vydaných rozhodnutí. K těmto úkonům lze např. přiřadit postup správního orgánu I. stupně, který opakovaně vyzýval žalobkyni k odstranění nedostatků její žádosti z 28.1.2010 o dodatečné povolení stavby a v průběhu doby stanovené pro doplnění vyžádaných podkladů totéž řízení zastavil z důvodu nepřipustnosti, když shledal, že o téže věci je již vedeno řízení na podkladě žádosti žalobkyně ze 4.6.2004. Důvěru ve správnost rozhodování neposiluje ani postup žalovaného a způsob jakým se vypořádal se zjištěním, že řízení před správním orgánem I. stupně bylo vedeno a v konečném důsledku též rozhodnutí bylo podloženo postupem podle jednotlivých ustanovení správního řádu č. 500/2004 Sb., když správně mělo být řízením vedeno na podkladě správního řádu č. 71/1967 Sb.

Jednotlivé žalobní body uplatněné v žalobě vyhodnotil krajský soud jako důvodné, neboť shledal nesprávnou aplikaci ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 50/1976 Sb. při současném porušení výše uvedených procesních ustanovení správního řádu č. 71/1967 Sb., jejichž závažnost dosáhla míry dotýkající se zákonnosti rozhodnutí ve věci samé. Žaloba žalobkyně byla v konečném důsledku krajským soudem shledána důvodnou a žalobou napadené rozhodnutí bylo soudem zrušeno na podkladě § 78 odst. 1 s.ř.s. a v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalobkyni, která v řízení dosáhla procesního úspěchu, přiznává vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení představovaných uhrazeným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč, který bude uhrazen způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku.

Rozhodnutí o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení vychází z ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které by jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě osobám zúčastněným na řízení povinnost ukládána nebyla, a proto nevzniklo těmto osobám právo na náhradu případných nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 6. června 2013

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková